

DIADA NACIONAL 2022

El diumenge vinent celebrarem, un any més, la nostra diada nacional. La Diada, com tantes vegades he insistit, ha de ser una festa inclusiva, que concerneixi els ciutadans i ciutadanes de Catalunya en el seu conjunt, siguin quines siguin les seves opinions i les seves afinitats polítiques. Un dia per recordar que les nacions les formen les persones i que assoleixen el seu ple sentit quan conformen una comunitat que comparteix esperances i compromisos.

És també un moment per fer balanç i per reflexionar sobre el que cal fer, des de les institucions i des de la societat, per millorar les coses, per corregir errors i injustícies i per fer front als nous reptes que trobem en el camí.

I el primer que cal dir és que Catalunya, com Espanya i el conjunt d'Europa i del món occidental, travessa un moment dramàtic i convuls ocasionat per una guerra al bell mig del continent. La invasió d'Ucraïna, terrible pel que fa als milers de morts, al patiment i a la destrucció, és també un repte formidable per al conjunt dels europeus al que al nostre país no és aliè.

La construcció del projecte europeu, per mitjà de la Unió Europea, respon al desig d'assegurar la pau i la llibertat, després de les tràgiques experiències viscudes en els segles XIX i XX amb les seves guerres d'ocupació i l'eclosió de governs totalitaris. És per això que no ens podem sentir aliens davant els intents de Rússia d'imposar-se per la força de les armes. Més enllà dels errors que hom pugui destacar en la seqüència de la crisi, és un fet que Rússia ha envaït Ucraïna amb el propòsit d'alterar les seves fronteres tot imposant una visió imperial que no podem acceptar i que ens posa, a tots, en perill.

JOSÉ MONTILLA AGUILERA

A més de mort, patiment i destrucció, la guerra provoca, i provocarà encara més, conseqüències econòmiques i socials a tot Europa. Crisi energètica, inflació, problemes en el comerç mundial, crisi humanitària, són fets que ens afecten directament.

Crec que tot això altera l'agenda política de Catalunya. Tenim al davant un horitzó de dificultats econòmiques més dures del que havíem previst fa un any. Necessitem, ara, més concertació i aliances. I menys confrontació política i institucional.

No es tracta de rendir-nos a l'alarmisme. La societat catalana és capaç de fer front a aquests reptes. Tenim prou potencial en el nostre teixit productiu i en el nostre entrellat humà per a respondre positivament a aquestes dificultats.

Però per tenir èxit cal que siguem conscients de la necessitat de treballar en aliança amb el govern d'Espanya i amb les institucions europees.

I no hem de perdre de vista que les successives crisis que hem patit en els darrers anys (crisi financera, pandèmia i crisi energètica) han tingut com a colofó, malgrat els esforços de les administracions públiques, un increment de les desigualtats socials que cal corregir.

Aquest horitzó de dificultats imposa un canvi de prioritats al govern de Catalunya i al conjunt d'institucions del país. Cal posar en primer pla l'atenció a les urgències socials i econòmiques i, alhora, actuar respecte dels problemes de fons de la nostra societat: transició energètica; digitalització de l'economia; millora de la formació; atenció a la recerca i la innovació; reforçament del sistema sanitari i d'atenció social; lluita contra les desigualtats i la pobresa...

JOSÉ MONTILLA AGUILERA

Tanmateix, la gravetat de la conjuntura econòmica no pot ser un argument per deixar al marge la qüestió del nostre autogovern. Catalunya necessita millorar-lo qualitativament, precisament per disposar de millors instruments per gestionar aquesta i altres crisis i per fer-ho de forma més coordinada i eficaç amb el conjunt d'Espanya.

Cal reconèixer que la relació entre el govern de Catalunya i el govern d'Espanya ha millorat, condició mínima indispensable per treballar en un restabliment de la confiança mútua. Però queda encara molt camí per recórrer.

La Taula de Diàleg es va imposant com a instrument per posar en marxa un diàleg de llarga volada. Ho fa en un context polític molt complicat: amb la divisió del món independentista i amb la incapacitat de la dreta espanyola per entendre la naturalesa dels problemes de Catalunya.

Es tracta de trobar el camí per assolir un nivell d'autogovern que resulti confortable per a tots. Un camí que hauria d'obrir les portes a les reformes necessàries en l'organització territorial d'Espanya amb una visió respectuosa de la seva pluralitat.

Precisament per encertar en el contingut de les reformes necessàries convé que el diàleg s'estengui, a Catalunya, al conjunt de forces polítiques. Estic segur que d'aquesta col·laboració entre els grups polítics catalans en sortiria una posició molt més robusta per a cercar un acord amb el govern d'Espanya que facilités aquesta via reformista.

Celebrem doncs la Diada amb l'esperança de retrobar la serenitat en la legítima confrontació política en una atmosfera en la qual els símbols nacionals ens representin a tots i totes.

Barcelona, 7 de setembre de 2022